

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ देवान् अत्यगात् देवेभ्योधिकः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ इति सौमिके पर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥
 न हि देवाद्गरीयो वै मानुषं कर्म कथ्यते ॥ मानुष्यं कुर्वतः कर्म यदि देवान् न सिध्यति ॥ २६ ॥ सपथः प्रच्युतो धर्माद्विपदं प्रतिपद्यते ॥ प्रतिज्ञानं त्यजि ज्ञानं प्रवदंति म
 नीषिणः ॥ २७ ॥ यदारभ्य क्रियां कांचिद्भयादिह निवर्त्तते ॥ तदिदं दुष्प्रणीतेन भयं मांसमुपस्थितं ॥ २८ ॥ न हि द्रोणसुतः संख्ये निवर्त्तत कथंचन ॥ इदं च सुमह
 द्भूतं देवदंडमिवोद्यतं ॥ २९ ॥ न चैतदभिजानामि चिंतयन्नपि सर्वथा ॥ ध्रुवं ये यमधर्मं मे प्रवृत्ता कलुषामतिः ॥ ३० ॥ तस्याः फलमिदं घोरं प्रतिघाताय कल्पते ॥
 तदिदं देवविहितं मम संख्ये निवर्त्तनं ॥ ३१ ॥ नान्यत्र देवादुद्यंतमिह शक्यं कथंचन ॥ सोहमद्य महादेवं प्रपद्ये शरणं विभुं ॥ ३२ ॥ देवदंडमिमं घोरं सहि मे नाशयि
 ष्यति ॥ कपर्दिनं देवदेवमुमापतिमनामयं ॥ ३३ ॥ कपालमालिनं रुद्रं भगनेत्रहरं हरं ॥ सहि देवोत्यगाद्देवांस्तपसा विक्रमेण च ॥ तस्मान्छरणमभ्येमि गिरिशं
 शूलपाणिनं ॥ ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते सौमिके पर्वणि द्रौणिचिंतायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ संजय उवाच ॥ एवं संचिंतयित्वा तु द्रोण
 पुत्रो विशांपते ॥ अवतीर्य रथोपस्थाद्देवेशं प्रणतः स्थितः ॥ १ ॥ द्रौणिरुवाच ॥ उग्रं स्थाणुं शिवं रुद्रं शर्वमीशानमीश्वरं ॥ गिरिशं वरदं देवं भवभावनमीश्व
 रं ॥ २ ॥ शितिकंठमजं शुक्रं दक्षक्रतुहरं हरं ॥ विश्वरूपं विरूपाक्षं बहु रूपमुमापतिं ॥ ३ ॥ स्मशानवासिनं दृप्तं महागणपतिं विभुं ॥ खट्वांगधारिणं रुद्रं जटिलं ब्रह्मचा
 रिणं ॥ ४ ॥ मनसा सुविशुद्धेन दुष्करेणाल्पचेतसा ॥ सोहमात्मोपहारेण यक्ष्ये त्रिपुरघातिनं ॥ ५ ॥ स्तुतं स्तुत्यं स्तूयमानममोघं कृत्तिवाससं ॥ विलोहितं नीलकं
 ठमसत्सु दुर्निवारणं ॥ ६ ॥ शक्रं ब्रह्मसृजं ब्रह्मब्रह्मचारिणमेव च ॥ व्रतवंतं तपोनिष्ठमनंतं तपतां गतिं ॥ ७ ॥ बहुरूपं गणाध्यक्षं च्यक्षं पारिषदप्रियं ॥ धनाध्यक्षं क्षि
 तिमुखं गौरीहृदयवल्लभं ॥ ८ ॥ कुमारपितरं पिंगंगोवृषोत्तमवाहनं ॥ तनुवाससमत्युग्रमुमाभूषणतत्परं ॥ ९ ॥ परंपरेभ्यः परमं परं यस्मान्न विद्यते ॥ इष्वस्रोत्तम
 भर्त्तारं दिगंतं देशरक्षिणं ॥ १० ॥ हिरण्यकवचं देवं चंद्रमौलिविभूषणं ॥ प्रपद्ये शरणं देवं परमेण समाधिना ॥ ११ ॥ इमां चेदापदं घोरं ताराम्यद्य सुदुष्करां ॥ सर्व
 भूतोपहारेण यक्ष्ये हं शुचिना शुचिं ॥ १२ ॥ इति तस्य व्यवसितं ज्ञात्वा योगात्सुकर्मणः ॥ पुरस्तात्कांचनीवेदी प्रादुरासीन्महात्मनः ॥ १३ ॥ तस्यां विद्यां तदाराजं श्रि
 त्प्रभानुरजायत ॥ सदिशो विदिशः खंचज्वालाभिरिव पूरयन् ॥ १४ ॥ दीप्तस्य नयनाश्चात्र नैकपादशिरोभुजाः ॥ रत्नचित्रांगदधराः समुद्यतकरास्तथा ॥ १५ ॥
 एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥